

Η Ιστορία επαναλαμβάνεται

Τα ίδια με το παλαιό γράφει και το νέο βιβλίο της Ιστορίας για την Επανάσταση

ΧΑΡΗΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ

«Για πολλά χρόνια, με το προηγούμενο βιβλίο της Ιστορίας ΣΤ' Δημοτικού τα παιδιά διδάσκονταν ότι το κρυφό σχολειό ήταν θρύλος και ότι η Επανάσταση δεν ξεκίνησε στις 25 Μαρτίου αλλά τον Φεβρουάριο του '21, από τη Μολδοβλαχία. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί γίνεται τόσο μεγάλη φασαρία για το νέο βιβλίο όσον αφορά αυτά τα ζητήματα», λέει στα «ΝΕΑ» η δασκάλα κ. Χριστίνα Γκέκη.

Οι αντιδράσεις για το νέο βιβλίο ακόμα δεν έχουν κοπάσει. Ωστόσο, αν ανατρέξει κανείς στις σελίδες του προηγούμενου βιβλίου Ιστορίας ΣΤ' Δημοτικού θα διαπιστώσει ότι οι κλέφτες ήταν ληστές που τάχθηκαν στο πλευρό της αντίστασης - χωρίς να προκληθεί ο παραμικρός θόρυβος!

Επίσης για τη Μικρασιατική Καταστροφή, αν και στο παλαιό βιβλίο γίνεται λόγος για «σφαγές που ακολούθησαν το κάψιμο της Σμύρνης», δεν αναφέρεται πουθενά ο όρος «γενοκτονία», όπως ζητούν εκείνοι που αντιδρούν στο νέο βιβλίο!

«Δεν πρέπει η κοινή γνώμη να παρασύρεται από τέτοιου είδους αντιδράσεις, οι οποίες δεν ευσταθούν αν εξετάσει κανείς το θέμα επιστημονικά», αναφέρει ο δάσκαλος Δημοτικού κ. Βασίλης Κελεσιδής. «Το νέο σύγγραμμα δεν ενθαρρύνει την παπαγαλία των παιδιών στο μάθημα της Ιστορίας, επί της ουσίας προσπαθεί να τα εισαγάγει στην έρευνα», αναφέρει η σχολική σύμβουλος κ. Μαρία Φλωράτου.

Λίγος ο χρόνος

Είναι χαρακτηριστικό ότι τα προβλήματα που αναφέρουν οι δάσκαλοι που διδάσκουν το νέο βιβλίο της Ιστορίας ΣΤ' Δημοτικού, αφορούν κυρίως την πυκνότητα της διδασκαλίας. «Σε ένα και μόνο μάθημα αναφέρονται οι έννοιες της αναγέννησης, του ουμανισμού, της θρησκευτικής μεταρρύθμισης και ο δάσκαλος πρέπει να τις αναπτύξει με τρόπο ώστε να γίνουν κατανοητές από παιδιά 12 ετών. Ο χρόνος των δύο ωρών ανά εβδομάδα που διδάσκεται το μάθημα της Ιστορίας δεν επαρκεί για να εξηγήσεις τόσο δύσκολους όρους», λέει η δασκάλα κ. Χριστίνα Γκέκη.

Το κρυφό σχολειό

«Αρκετά συζητήσαμε για τη συχνότητα αναφοράς της λέξης "ιερομόναχος", λες και αν το πεις πολλές φορές "πιάνει" περισσότερο», αναφέρει η επίκουρη καθηγήτρια Σύγχρονης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας κ. Ιωάννα Λαλιώτου. «Η έμφαση που δίνει ένα βιβλίο στη μία ή την άλλη πτυχή της Ιστορίας, σπάνια μπορεί να ποσοτικοποιηθεί με αυτό τον τρόπο ή να αποδοθεί μόνο σε ένα ζήτημα, όπως για παράδειγμα η ύπαρξη ή ο μύθος του κρυφού σχολειού. Αυτό για το οποίο μιλούμε σήμερα, είναι η ουσία και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης που θέλουμε να έχουν οι επόμενες γενιές στη χώρα μας. Θέλουμε μια Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση που θα ετοιμάζει θρησκόληπτους στρατιώτες ή μια εκπαίδευση που θα ετοιμάζει πολίτες με διανοητικές και πνευματικές ανησυχίες και ευαισθησίες;», αναρωτιέται η κ. Λαλιώτου.

Ενεργός συμμετοχή

Όπως υποστηρίζει η δασκάλα Ιστορίας κ. Μ. Δρακάκη, «είχαμε συνηθίσει μέχρι τώρα το μάθημα της Ιστορίας να γίνεται με μεγάλης διάρκειας αφήγηση από τον δάσκαλο και οι μαθητές να αποστηθίζουν τα κείμενα.

Τώρα, με τη νέα μέθοδο διδασκαλίας μικραίνει το κομμάτι της αφήγησης και πλέον πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν οι ιστορικές πηγές. Έτσι, μπορεί να παράγεται ιστορική γνώση με την ενεργό συμμετοχή των μαθητών», σημειώνει η κ. Δρακάκη.